

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 6C/268/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712216940
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Špániková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2016:1712216940.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku pred samosudkyňou JUDr. Máriou Špánikovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4 proti odporkyňi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy,

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania sa zamietá.

Návrh navrhovateľa sa zamietá.

Navrhovateľovi sa náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 125,00 eur titulom majetkovej škody a sumy 330,00 eur titulom nemajetkovej ujmy.

Podaním doručeným súdu dňa 20.02.2015 navrhovateľ navrhol, aby súd predmetné konanie prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednáváním veci.

Podaním doručeným súdu dňa 20.06.2016 navrhovateľ žiadal, aby súd konanie prerušil, a to do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Návrh odôvodnil tým, že zodpovedanie prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú navrhovateľ i odporca v tomto konaní, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Odporkyňa navrhla položiť nasledovné prejudiciálne otázky:

1/ Či ide o závažné porušenie práva Európskej únie, ak sa vymôže v exekúcii vedenej na základe rozhodcovského rozsudku plnenie z neprijateľnej podmienky v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie?

2/ Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť

táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti odporkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

3/ V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje odporkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť odporkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

4/ Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je odporkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

5/ Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

V zmysle ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c), ak súd neurobí iné vhodné opatrenia môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 2 pís. c) O. s. p. predstavuje fakultatívny dôvod na prerušenie konania, ak sa v inom konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej a je výlučne na posúdení súdu, či v konkrétnom konaní je na prerušenie konania dôvod.

Súd návrhu navrhovateľa o prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky nemôže vyhovieť, nakoľko o ústavnej sťažnosti navrhovateľa bolo rozhodnuté dňa 15.08.2013, a to uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 487/2013-10, ktorým bola ústavná sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci ústavného súdu odmietnutá.

Pokiaľ ide o návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, tunajší súd o takomto návrhu už rozhodol uznesením č.k. 6C/268/2012-68 zo dňa 26.02.2015. Uznesením č.k. 6C/268/2012-83 bolo rozhodnuté o pokračovaní v predmetnom konaní z dôvodu nepreukázania predloženia prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie, ktorých zodpovedanie má mať podľa názoru navrhovateľa význam pre konanie. Vzhľadom na uvedené, súd návrhu navrhovateľa nevyhovel.

Súd vykonal dokazovanie a z návrhu zistil, že navrhovateľ žiada, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie 125,00 eur majetkovej škody a 330,00 eur nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním, a to postupom podľa ust. 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Navrhovateľ ako oprávnený navrhol vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nezaplatením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX S. S.. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie na Okresný súd Pezinok a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Pezinok rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 06.10.2010. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Navrhovateľ k navrhnutému dôkazu poukazuje, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisu príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Podľa navrhovateľa opísaný postup exekučného súdu hodnotí navrhovateľ ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej škody v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne, žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnanca pomocou informačných systémov sumu 70,00 eur, na udržanie a správu informačného systému

sumu 40,00 eur, na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu na poštovné a telekomunikačné údaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 eur. Navrhovateľ celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na konanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu márne sumu 125,00 eur. Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslíť len s nepomernými ťažkosťami. Navrhovateľ zároveň žiadal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednávania veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa navrhovateľa dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- neskorým ukončením procedúr exekučným súdom k zániku povinného,
- neskorým ukončením procedúr exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným,
- neskorým ukončením procedúr exekučným súdom k insolvenčii povinného.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby v jeho veci sa rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala. Súčasne má každý právo na to, aby sa jeho vecou vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa zistený stav môže použiť ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna úprava. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumu 330,00 eur. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,00 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Navrhovateľ postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporkyňa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporkyňa však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagovala.

Z vyjadrenia odporkyne súd zistil, že z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., je žaloba navrhovateľa neopodstatnená. Odporkyňa vzniesla procesné námietky, v ktorých poukázala na zmätočnosť podania - návrhu vo veci, že navrhovateľ nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody nemajetkovej ujmy atď. a uviedol len časť dôkazov s odkazom na exekučný spis. V skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Odporkyňa poukazuje na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody zo dňa 23.04.2012 jej boli doručené dňa 23. 04. 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná už v mesiaci september 2012, je zrejmé, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Preto odporkyňa namieta, že žaloba bola podaná na súd predčasne. Odporkyňa ďalej poukázala na to, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresovala navrhovateľovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovania o náhradu škody, bola jej doručená všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadne informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú škodu, uviesť, či boli podané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy, ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, resp. jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňoval vznik nemajetkovej ujmy, navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok, ktorého prerokovanie sám

požiadal. Odporkyňa k nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutia žiadosti o udelenie poverenia exekútorovi po 15-dňovej lehote uviedla, že navrhovateľ doposiaľ nepredložil dôkazy potrebné pre posúdenie povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Samotný navrhovateľ uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, z ktorého vyplýva, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverení exekútora neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je príslušné odvolanie. Z toho vyplýva, že ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01. 06. 2011 nárok navrhovateľa je v tejto časti neopodstatnený. V závere poukázala na to, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu.

Zamietnutím žiadosti o pridelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15-dňovej lehote možno chápať dvomi spôsobmi. Jednak namietaným postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj skutočnosť, že k vykonaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonnej lehote. Odporkyňa sa vyjadрила k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý má byť zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že takýto formálny postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu v súlade s rozhodovacou praxou súdov ho možno vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí, našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Teda akýkoľvek postup súdu (zahŕňujúci napr., právne posúdenie veci, záver o tom, že je oprávnený preskúmať exekučný titul, zistenie skutkového stavu, výber aplikácia a interpretácia zvolených právnych noriem na skutkový stav), ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Z navrhovateľom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Totiž podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je o. i. nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Pri existencii prieťahov v konaní v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavovania sťažností na prieťahy, žiadosti o preverenia vybavenia sťažností na prieťahy v právnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sa sudca dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania, a teda odporca vzhľadom na vyššie uvedené, nepovažuje existenciu prieťahu v konaní za preukázanú. Odporkyňa poukázala na tú skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle § čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd. K materiálnej škode, keď navrhovateľ sa domáha náhrady materiálnej škody v paušálnej sume 125,00 eur, odporkyňa poukazuje na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., že sa uhradza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Preto pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, je nevyhnutné preukázať existenciu škody, podľa odporcu navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a

nároky, ktoré si uplatňuje, možno považovať za hypotetické. Skutočnú škodu je potrebné preukázať tak, aby bolo možné preskúmanie tohto nároku, čo v tomto prípade je znemožnené. K nemajetkovej ujme odporkyňa poukázala, že pri právnickej osobe nie je možné použiť spôsob jej výpočtu, ktoré použil navrhovateľ a z návrhu nevyplýva ani vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by mala byť poskytnutá jej náhrada v peniazoch.

Zo spisu Okresného súdu Pezinok 9Er/675/2010 súd zistil, že v právnej veci navrhovateľa ako oprávneného proti S. S. ako povinnému, bola podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na Okresný súd Pezinok dňa 15.07.2010. Právnym titulom exekúcie bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 21785/09 zo dňa 13.01.2010. Dňa 02.09.2010 bola súdu doručená sťažnosť oprávneného na prietahy v konaní. Dňa 06.10.2010 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

Na termín pojednávania dňa 20.06.2016 sa účastníci konania nedostavili. Odporkyňa svoju neúčast' ospravedlnila z dôvodu hospodárnosti konania, súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti na základe listinných dôkazov. Právny zástupca navrhovateľa podaním doručeným súdu dňa 20.06.2016 navrhol konanie prerušiť do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť odporkyňa v konaní o náhradu škody pre porušenie práva EÚ prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

V zmysle § 101 ods. 1, 2 O. s. p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania, najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka. Prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. S poukazom na vyššie uvedené, súd vo veci konal v neprítomnosti účastníkov konania, vec prejednal a prihliadol na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9Er/675/2010 a zistil, že navrhovateľ označil v návrhu, že vec sa týka spisu vo veci povinného S. S. s označením Okresného súdu Pezinok č. EX 4665/10 bez uvedenia spisovej značky tohto súdneho konania. Nie sú uvedené dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz.

V zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 460/1992 Zb. štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

V zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený, rozhodnutím orgánom verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

V zmysle čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

V zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zák. č. 46/1992 Zb. každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

V zmysle § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na

vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

V zmysle § 39 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul).

V zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody
- c) rozhodnutím o treste o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

V zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

V zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje a j porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právo chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

V zmysle § 132 O. s. p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Hodnotenie dôkazov možno charakterizovať ako činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pravdivosti, zákonnosti a dôležitosti pre ustálenie skutkového stavu, z ktorého následne vychádza pri právnom hodnotení a rozhodnutí. Na vyhodnotenie dôkazov potom nadväzuje zistenie jednotlivých relevantných skutkových okolností, ktoré sú v danej veci významné a ktoré spolu tvoria skutkový základ pre rozhodnutie súdu.

V danom prípade navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení v návrhu označil ako dôkaz spis Okresného súdu Pezinok bez konkretizácie, ktorá z listín v spise sa nachádzajúcich, má byť vykonaná ako dôkaz. Navrhovateľ nepredložil žiadny dôkaz o tom, či použil prostriedok nápravy, t. j. že podal sťažnosť na prietahy v konaní. Navrhovateľ si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť, nepreukázal svoje vyššie uvedené tvrdenia ohľadne omeškania súdu, nepreukázal ani vznik uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy, pretože samé tvrdenie navrhovateľa nie je dôkazom, na základe ktorého by súd mohol rozhodnúť vo veci bez toho, aby nevykonal dôkazy preukazujúce nárok navrhovateľa. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že tvrdenia navrhovateľa k návrhu sú všeobecné. V danom prípade navrhovateľ neuniesol

svoje dôkazné bremeno a ani povinnosť tvrdenia, na základe ktorého by mohol súd dospieť k takým skutkovým zisteniam, že navrhovateľ má nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Vzhľadom na pasívny postup navrhovateľa, rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľa nebol v konaní úspešný, súd mu nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Pezinok.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa osobitných predpisov.